

1854-05-17

AFSENDER

Elise Stampe

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Nysø

Omtalte personer:

Gitte Høyen

N.L. Høyen

Arkivplacering:

Mappe 13 nr. 02 a og 02 b

DOKUMENTINDHOLD

Omhandler en drøm Georgia Skovgaard har haft, og det at føle sig hjemme i syden. Brevskriveren kommer også ind på æstetik, religion og natur. Brevet er formentlig fra Elise Stampe.

TRANSSKRIFTION

Mappe13 nr. 2 a

Nysø 17 Mai [?1854]

Husker Du den rare Drøm Du havde, kjære lille gamle Georgia, før du forlod Dit gamle Fædreland. Da Du syntes Du var paa Nysø og vi spiste i Haven. Den Verden fornøier det mig at tænke på, hvem der ikke kjender Haven og de gamle Minder her og det hjemlige Lysthus ved Parkens Omdreining vilde vel sige det var en prosaisk Drøm og ikke kunde begribe hvordan jeg kan finde den saa poetisk og yndig, men det vilde da være fordi de ikke forstod den, dog det gjør jeg. Den viser mig ogsaa hvordan Du har haft en Deel af dit Liv her, saa du til visse ogsaa har Deel i Nysø og denne Egn og vil kunde forstaa hvor glad jeg nu er over at være kommet hjem. Netop fordi jeg af Gud fik Naade til udenlands at indsuge mange fremmede og skønne Billeder i min Sjæl, netop fordi Han lod [mig] undertiden føle Trylleri i det fremmede netop derved at det var saa fremmed saa nyt og jeg følte mig saa langt borte fra min jordiske Hjemstavn følte Situationen undertiden:"

-2-

poetisk til andre Tider:, interessant, næsten altid ny; netop derfor nyder jeg desmere det endnu dybere Trylleri i det Hjemlige. Og nu i aften, jeg sidder alene hjemme er Modsætningen [stor til] de Aftener udenlands, hvor Jeanina (det søde unge Barn – Du skulle i grunden vide hvor rar hun er x)

[-3-]

[x der er megen Livs- og Verdens- Lyst hos Jeanina, men selv iblandt Mange som ikke som hun havde Sans for den, store Verden havde dog ikke det Gode at Christendommen er virkelig ikke blot i moralsk ogsaa i Æstetisk Henseende deres HovedInteressen. Mange som vel finder Christus skikket til at frelse deres Sjæl, finder ham dog ikke saa meget værd at beskæftige deres Tanker med til Underholdning og Aands dannelse, som med Videnskab, Kunst og Litteratur, Politik o.s.v..Jeanina beskæftiger sig vel med mange andre Aandsdannelse Ting end Christendommen; men jeg synes at hun gjør [det] med mere Ydmyghed, [end mang] [?] erkjendende det for en Følge af sin menneskelighed, undskylder den saa langt det er fornødne, at hun mere end de Fleste

virkelig anser Christus for det ene Fornødne og sætter sine øvrige
Beskjæftigelser saa langt, som om hun end og agter det Skjønne og
Sande alle Vejne troer hun dog kun ubetinget paa den Skjønhed og
Sandhed som er os aabenbaret i Ordet. Og det er da ogsaa vigtigt ikke at
bygge al for fast paa, eller agte det for høit noget som helst af den Guds
Aabenbaring som ikke er ganske reen og vis hvor rig og skøn den saa er,
thi kun den i Ordet er fuldkommen. Maa I kun|
|maaske endnu ikke leve et udvortes Liv som ganske svarer til denne
hendes Livs Betragtning.|

[s. 2 fortsat]

var paa de store neapolitanske baller eller andre Steder med Moder og de
Andre og jeg sad ene hjemme, og saa længe det endnu var lyst saa ud
over de fremmede Egne, alt imellem naar jeg saa op fra Bogen og sad
undertiden paa Altanen hvor jeg saa ganske følte mig i Syden og drak saa
The med Hr Josefsen og Manna under Passiar over hvordan de havde det
hjemme og al Slags: med Theen gik sladderer altid godt, om vi saa havde
været nok saa Tavse hver for sig den øvrige Tid. Nu i Aften derimod er de
Andre paa Engelholm (at de er der det er saa gammelt) og jeg sidder
herhjemme og det er saa gammelt; og det er saa grønt derude og alle
Træerne ere saa gamle. Nu taug Fuglene, som havde quidret saa dejligt
hele Dagen og Gjøgen er kommet, Svalerne krydser i Luften og berøre
Vandet i Parken ganske fiint og let som i en Dands og flyver op og |sanke|
saa flittigt til deres Grav Jordreder, |Grav| Jordreder

-3-

og ad Muren. Aftenen er saa lang; det er ikke mer Skumring og dog heller
ikke høilys Dag; Denne Mellemtilstand varede nogen Tid, kjender jeg kun i
Norden (hvem der dog ved at føle at den Herlige kunde sige: "Lovet være
Gud som skabte Norden og Syden"; men jeg kan saadan glæde mig over
Skjønheden i det Alvorlige og Skjønheden i det Lette [?] over Norden og
Syden hvor jeg ser den i det Skabte, dog endnu meer naar jeg set det i
Mennesker ja de er da ogsaa skabte - og kan dog ikke ret prise den som
skabte det alt)

Bøgen staar nu i sin fulde Pragt. Æbletræerne staaar festligt smykkede
med rødt og hvidt og grønt og alle de andre Træer er somme videre
fremme, andre længere tilbage med den grønne Klædning, hver efter
deres Natur. Du kan aldrig troe hvor jeg føler mig hjemme her, Georgia.
Mærkede Du at jeg ret følte mig lidt hjemme, ved at være kommen til
Syden? Men herude føler jeg det endnu meget meer, jeg kan |ikke|
beskrive Dig det hvor underligt det er at være saa tilvant i al det Gamle
Kjære og føle sig ligefrem godt kjendt, af alle [?livfulde] Ting (End sige

Joanna og Marie Hastrup som lige er kommet med sine to Børn og føler
ganske samme Glæde som
|Hils Høyen og fru Høyen fra mig. |

[illegible]

[illegible]